

Νέα και ανακοινώσεις

Επικαιρότητα εν συντομία...

**ΕΔΔΑ, Sakir κατά
Ελλάδας, 24
Μαρτίου 2016 (no
48475/09).**

Στην απόφαση του ΕΔΔΑ Sakir κατά Ελλάδας η πολιτική επικαιρότητα συναντά τις γενικές αρχές του δικαίου. Η Ελλάδα καταδικάστηκε για παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ καθώς η ελληνική αστυνομία δεν διεξήγαγε αποτελεσματική έρευνα σχετικά με ρατσιστική επίθεση κατά ενός αλλοδαπού από μια ομάδα ατόμων με κράνος και μαύρα ρούχα στο κέντρο της Αθήνας (περιοχή Αγίου Παντελεήμονα). Ειδικά κατηγορείται η αστυνομία για την απουσία προσπάθειας ταυτοποίησης των δραστών και σύνδεσης της επίθεσης με άλλα περιστατικά και γενικά με τις δραστηριότητες στην περιοχή της οργάνωσης «Χρυσή Αυγή».

P.J.

**ΕΔΔΑ, Kahn κατά
Γερμανίας, 17
Μαρτίου 2016 (no
16313/10)**

Παρόλο που δεν αμφισβητείται ότι το Κράτος έχει θετικό καθήκον προστασίας της ιδιωτικής ζωής, αυτό δεν επεκτείνεται στην υποχρέωση παροχής αποζημίωσης. Κατά συνέπεια, σε μια υπόθεση που αφορά την προσβολή του δικαιώματος στην εικόνα ενός πολίτη, κρίθηκε ότι δεν παραβιάζεται το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ όταν δικαστήριο το χορηγεί ως θεραπεία μόνο διατάγματα παύσης της δημοσίευσης και όχι χρηματική αποζημίωση.

P.J.

**ΕΔΔΑ, Bărbulescu
v. Romania, 12
Ιανουαρίου 2016,
(no 61496/08)**

Στις 12 Ιανουαρίου 2016 το ΕΔΔΑ εξέδωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα απόφαση αναφορικά με την παρακολούθηση ηλεκτρονικών μηνυμάτων ενός εργαζομένου από τον εργοδότη του. Η υπόθεση αφορούσε την απόλυση ενός νεαρού από μια ιδιωτική εταιρεία στη Ρουμανία. Συγκεκριμένα ο εν λόγω νεαρός χρησιμοποιούσε ηλεκτρονικό λογαριασμό (Yahoo Messenger), ο οποίος είχε δημιουργηθεί μόνο για επιχειρηματικούς σκοπούς, επιπρόσθετα και για προσωπικούς σκοπούς, κατά τη διάρκεια των ωρών εργασίας του, κατά παράβαση των εσωτερικών κανονισμών της εταιρείας. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι δεδομένου ότι ο εργοδότης παρακολούθουσε τα ηλεκτρονικά μηνύματα νομιζόμενος ότι ήταν μόνο επιχειρηματικής φύσης, η πρόσβαση ήταν νόμιμη και ο εργοδότης δεν είχε παραβιάσει την ιδιωτική ζωή του εργαζομένου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το ζήτημα της εύλογης προσδοκίας για ιδιωτικότητα εκ μέρους του εργαζομένου το οποίο εξέτασε το ΕΔΔΑ, στα πλαίσια του Άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, για τη λήψη της απόφασης του. Συγκεκριμένα το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διέκρινε την εν λόγω υπόθεση από άλλες υποθέσεις όπου ο αιτητής, χωρίς οποιαδήποτε προηγούμενη ενημέρωση από τον εργοδότη του και χωρίς κάτι τέτοιο να απαγορεύεται από τους εσωτερικούς κανονισμούς, είχε εύλογη προσδοκία ως προς την ιδιωτικότητα των τηλεφώνων που πραγματοποιούσε (Halford) ή των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που απέστειλε (Copland) κατά την διάρκεια της εργασίας του.

Θ.Π.

**ΔΕΕ, C-299/14
García-Nieto and
others, 25/2/2016**

Η θεμελιώδης αρχή κατά των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας του Ευρωπαϊκού Δικαίου φαίνεται να μην είναι απόλυτη κάτι που αναμφίβολα μειώνει την αξία της Ευρωπαϊκής Ιθαγένειας. Η Οδηγία 2004/38/ΕΚ για την ελευθερία κυκλοφορίας προσώπων (και δη το Άρθρο 24(2)) και η επί αυτής Νομολογία του ΔΕΕ (με πιο πρόσφατη την υπόθεση C-299/14 García-Nieto and others, 25/2/2016) επιτρέπουν την διακριτική μεταχείριση υπηκόων κράτους μέλους από άλλο κράτος μέλος όταν αυτοί δεν δραστηριοποιούνται οικονομικά, για παράδειγμα, ως εργαζόμενοι. Έτσι, ένα κράτος μέλος δύναται να αποκλείσει τέτοιους υπηκόους κρατών μελών από τη πρόσβαση σε κοινωνικές παροχές στις οποίες δικαιούνται απεριορίστως οι δικοί του υπήκοοι, κατά τη διάρκεια των πρώτων τριών μηνών της διαμονής τους στο εν λόγω κράτος μέλος. Ακόμα και στη περίπτωση που υπήκοος κράτους μέλους

Επικαιρότητα εν συντομία...

αποδεδειγμένα αναζητεί και έχει πιθανότητες να εξεύρει εργασία μπορεί να αποκλειστεί από διαθέσιμες σε ημεδαπούς κοινωνικές παροχές κατά τη διάρκεια της αναζήτησης αυτής. Το ίδιο ισχύει και όταν έχει περάσει κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα αφότου ένας τέτοιος υπήκοος κράτους μέλους κατέστη άνεργος. Ο ανθρώπινος παράγοντας φαίνεται να έχει μειωμένη σημασία όταν ο άνθρωπος δεν αποτελεί ενεργό πρωταγωνιστή της εσωτερικής αγοράς. Αυτό συνιστά απόδειξη του ότι παρά τις κινήσεις προς μια ευρύτερη Ένωση, θεμελιώδη δικαιώματα ή ελευθερίες του Ενωσιακού δικαίου διατηρούν εμπορικοοικονομική υφή.

X.M.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή άσκησε προσφυγή δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, προκειμένου να διαπιστωθεί παράβαση της Οδηγίας 2003/88/ΕΚ (οργάνωση χρόνου εργασίας) εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας, ως προς την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ιατρών που απασχολούνται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το ΔΕΕ διαπίστωσε (απόφαση της 23.12.2015, αρ. υπ. C-180/14) ότι πράγματι η Ελληνική Δημοκρατία «παραλείποντας να εφαρμόσει εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας μη υπερβαίνουσα, κατά μέσο όρο, τις 48 ώρες και παραλείποντας να διασφαλίσει ελάχιστο ημερήσιο χρόνο αναπαύσεως ή ισοδύναμη περίοδο αντισταθμιστικής αναπαύσεως που να διαδέχεται άμεσα τον χρόνο εργασίας τον οποίο η περίοδος αυτή θεωρείται ότι αντισταθμίζει, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 6 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ».

**ΔΕΕ, C-180/14,
23.12.2015**

E.P.

Προσφάτως, η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου αντιμετώπισε δύο ζητήματα τα οποία απασχόλησαν αρκετά συχνά τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων. Ειδικότερα, η ΟΛΑΠ 13/2015 έκρινε ότι και ο εγγυητής υπέρ πρωτοφειλέτη – δανειολήπτη υπάγεται στην έννοια του καταναλωτή, ακόμα και αν πρόκειται για δάνειο επαγγελματικού ή επιχειρηματικού χαρακτήρα, εφόσον η εγγύηση δεν εντάσσεται στο πλαίσιο της επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας. Επίσης, η ΟΛΑΠ 9/2015 έκρινε ότι υπόκειται στον αναρριτικό έλεγχο, δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, ο προσδιορισμός του ποσού της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, κατ' εφαρμογή της ΑΚ 932.

**Άρειος Πάγος,
13/2015, 9/2015**

E.P.

Από τον Ιούλιο του 2018, εκτός από τα παραδοσιακά πακέτα ταξιδιών ή και διακοπών, τα ταξίδια που αγοράζονται διαδικτυακώς από ταξιδιώτες που προβαίνουν σε κράτηση εισιτηρίου και ξενοδοχείου ή άλλης ταξιδιωτικής υπηρεσίας από συνδεδεμένες ιστοσελίδες θα υπάγονται και αυτά στους κανόνες δικαίου που αφορούν τα οργανωμένα ταξίδια, με σκοπό την προστασία των αγοραστών-ταξιδιωτών, καταναλωτών και μη. Η Οδηγία 90/314/ΕΟΚ για τα οργανωμένα ταξίδια έχει πρόσφατα αντικατασταθεί από την ομώνυμη Οδηγία 2015/2302/ΕΕ η οποία, μεταξύ άλλων νεωτερισμών τους οποίους εισάγει, διευρύνει τον όρο 'οργανωμένο ταξίδι', ώστε αυτός να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, όχι μόνο τους συνδυασμούς μεταφοράς, καταλύματος και άλλων τουριστικών υπηρεσιών που αγοράζονται από έναν έμπορο (διοργανωτή ή ταξιδιωτικό πράκτορα) αλλά και εκείνους που υλοποιούνται με τη συμμετοχή περισσότερων εμπόρων (π.χ. αεροπορικών και ξενοδοχειακών εταιριών) όταν μετά την κράτηση υπηρεσίας μεταφοράς, τα στοιχεία του ταξιδιώτη κρατούνται και μεταφέρονται στο σύστημα άλλου συνδεδεμένου με τον πρώτο εμπόρου, από τον οποίο ο ταξιδιώτης αγοράζει άλλη ταξιδιωτική υπηρεσία, όπως διαμονή σε κατάλυμα, εντός 24 ωρών από τη κράτηση της πρώτης ταξιδιωτικής υπηρεσίας.

**Οδηγία
2015/2302/ΕΕ.**

X.M.

Νέα και ανακοινώσεις

Νόμος 184 (I)/2015

Με τη συμπλήρωση επταμήνου από τη θέση σε ισχύ του Νόμου 69 (I)/2015 «Περί της εφαρμογής της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής» (15.05.2015) ψηφίστηκε και δημοσιεύτηκε στις 17.12.2015 ο Νόμος 194 (I)/2015, ο οποίος τροποποιεί τον Περί της εφαρμογής της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής Νόμο του 2015. Πρόκειται για ένα νόμο κατ' επίφαση τροποποιητικό, κατ' ουσία όμως ανασταλτικό της εφαρμογής του βασικού κυπριακού νόμου για την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή. Το άρθρο 5 Ν. 194(I)/2015 αναστέλλει επ' αόριστον μία σειρά διατάξεων του βασικού κυπριακού νόμου, κυρίως όσες αφορούν ουσιαστικές αρμοδιότητες του νεοσύστατου με το Ν. 69 (I)/2015 Συμβουλίου Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής, προβλέποντας την επανέναρξη ισχύος τους με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που θα δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Θ.Τ.

Νόμος 194 (I)/2015

Στις 9.12.2015 δημοσιεύτηκε ο Νόμος 184 (I)/2015 που προνοεί για τη σύναψη της Πολιτικής Συμβίωσης. Το βεληγενές του νόμου καλύπτει τόσο ετερόφυλα όσο και ομόφυλα ζευγάρια συμβίων, ρυθμίζοντας τις σχέσεις τους τόσο κατά τη διάρκεια όσο και κατά τη λήξη της συμβίωσής τους. Θέση αρχής του κύριου νομοθέτη, όπως αυτή εξαγγέλεται στο άρθρο 4 του Νόμου, είναι ότι η Πολιτική Συμβίωση επιφέρει αντίστοιχα αποτελέσματα με αυτά του γάμου, με εξαίρεση εκείνα του Περί Υιοθεσίας Νόμου. Συνακόλουθα, στο ίδιο άρθρο διευκρινίζεται ότι οποιαδήποτε αναφορά σε νομοθεσία της Δημοκρατίας σε «σύζυγο» θα πρέπει στο εξής να ερμηνεύεται ότι αφορά και σε σύμβιο σε Πολιτική Συμβίωση.

Θ.Τ.

•••••